

Un pacífico paisaxe

Condo m'ergo, oigo os páxaros cantando e intentando falar conigo e os esquilos baxando dos árboles. Salo á terraza desayunar á luz del ameicer.

Despós a belleza del bosque apoderase de min e lévame a únde solo hai alegría e tranquilidá, pra min ese é el miyor momento del día. Ese sito é máxico, condo chego úas hadas coyenme e lévanme a un lago únde hai serenas e tritois, despós vou andando a cova da verdá, que se chama así porque te obliga condo falas a decir úa verdá e condo la dices a cova ilumínase, si non ta oscura e se cuadra pode aparecerche algún monstruo de sutaque, pro aínda así a min encántame.

Condo salo da cova en frente de min hai un campo de flores, túmbome alí e acabo dormíndome, as veces sono que traigo aquí a mía familia e amigos, pro condo desperto póñome un pouco triste porque nun tan comigo. Despós vou coyer frutos al campo, aínda qu'ás veces os trasnos roubanme a comida.

Despós os centauros sentanme nel sou lomo e van darmel á volta hasta el xardín dos faunos, que me fain regalos e coronas de flores, tocanme cancióis e teletransportanme a mía casa.

Creo que teño muita sorte por disfrutar destas cousas, nun me canso nunca d'elas.